שמאי

שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן. סם לתמה סם די לנו סם
מעמת תמוהה וטהרות שגגג בהן משמע לתיא ואילך
ולא תמרי כי היכי דלמעמת לתמהה סם בכית המיון מי הוא בדקה
נמי מקמי כהי הוה לתמהה וכותלי בית הרחם העמידוהו וקיימת
לן בכ' יוצא דופן (לקמן דף ח.). כל הנשים
מעמתות בבית המיון: מפקידה
לפקידה. בדקה עצמה בתמה בשמת
ומצאתה טהורה ולית רביעי בדקה
ומצאתה טמאה מיתיבו ומעמתה מספק
כל הטהרות שבמספקה בהן משמע
בדיקת תמה בשמת דלמא עם סילוק
יתיה לתמה וכותלי בית הרחם
העמידוהו: ואפי' לימים הרבה. בין
בדיקה לתשובה לשמה מעמתין על
הטהרות שבמספקה בהן בימים אבל
הכי דמקמי בדיקה קמייתא טהורות
דלמא כשבדקה עצמה מצאתה טהורה:
לא כדברי זה. שבתחילי יומר מלאי
דולאי טלי תלי יתים רבים לן מוקמי
ליה כותלי בית הרחם: **ולא כדברי זה.**
שמיקל יומר מלאי: **אלא מעת לעת**
ממעטת על יד מפקידה לפקידה.
שתים יתים הרבה בין פקידה לפקידה
לן מעמתין להו לכולהו טהרות דבימי
ובימי לילה אומס שבמספקה בהם
מלתמול בשעה אחת ובעמייהו דבקע
מפרש לקמן (דף ט:) בגמרא. ומלא מעת לעת
ממעטת אין מפקידה לפקידה:
ומפקידה לפקידה ממעטת על יד מעת
לעת. שתים היה זמן מפקידה לפקידה
מועטו מזמן מעת לעת הולכן מתרי
להקל כגון בדקה עצמה שחרית ומצאתה טהורה ומחרב ובדקה ערבית
ומצאתה טמאה דתמרי לקמן בתמני' (דף ת.) פעמים נרחה להיות
בדקה שחרית ובין השמשות לן מעמתין טהרות של ליל תמש דהא
בדקה שחרית ומצאתה טהורה ולית למימר דהוי לה מתמתין מהאי
שעתא שלא הרי טהרות דמבדיקה שחרית ואילך מעמתין לה יום
מפקידה לפקידה: על יד. על כת מפקידה לפקידה הוא בא וממעטו
כמו פוסל על ידו דיבמות (דף ט:). וכן הרבה: **כל אשה שיש לה וסת.**
קטון ג' פעמים ובדקה בשעת וסתה ומצאתה טמאה: **דיה שעתה.**
וליכא למימר דמעיקרא הוה תמס דולאי תורת בומנו כת: **המשמשת**
בעודים. שבדקה עצמה בעד דהיינו בקדון קודם משמים ולתמר
משמים: **הרי זו בפקידה וממעטת על יד כו'.** ותם לתמה לם תמר
כך בבדיקת ערבית והיא שמצאה נלהיים בעדים לן מעמתין טהרות
דמבדיקת שחרית עד משמים שהרי קודם משמים בדקה ומצאתה
טהורה ולית למימר מקמי כהי הוה לגלא דבר דממשמים ואילך
טמאות: **אף על פי שאמרו כו'.** לשתין לה וסת לקי: אינה
מונה. ימי נדה לגלא משבא כו': **גמ'** העמד אשה על
חזקתה. שהרי מספק לתמה בת לטמאותה לענין טהרות דקודם
לתייה ספק הוה לה דם מקודם לכן ספק לן הוה לכך העמד
אשה על חזקתה שהיתה קודם לתייה בשנתספקה בטהרות
אלו: **כגון ספק לא נגע ל"ג להתם לתו משום חזקה הוא דהא ספק**
טומאה ברשות הרבים טהור להיות מגעו
ודאי (חולין נ:)

כיון

*אומר כל הנשים דיין שעתן הלל אומר מפקידה לפקידה ואפילו לימים הרבה וחכ"א לא כדברי זה ולא כדברי זה *אלא מעת לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה ומפקידה לפקידה ממעטת על יד מעת לעת* כלאשה שיש לה וסת דיה שעתה *המשמשת בעודים הרי זו בפקידה וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה ביצד דיה שעתה היתה יושבת בחמה ועסוקה בטהרות ופרשה וראתה היא טמאה והן טהורות אע"פ שאמרו מטמאה מעת לעת *אינה מונה אלא משעה שראתה: **גמ'** מאי טעמיה דשמאי קסבר העמד אשה על חזקתה ואשה בחזקת טהורה עומדת והלל כי אמר העמד דבר על חזקתו היכא דלית ליה ריעותא מטופיה אבל איתתא

(לקמן מג.) שמא מת. מיתת בן לילה

(ב: לקמן נב. ועוד, ע"ש)

מעת לעת • (ו) מפקיד בגמ' דתולין לה לחולין ולה טורפין ותוקף לקדשים לה לתרומה לכל לחולין לכ"ש דיה שעתה דלתוקמה לה בחזקת טהורה ול"ש מלי שגת מכל ספק מומחה דכרב"י ממת ולחי לקי לחולין ולה מוקמינן בחזקת טהרה מטום דילפי' (לקמן דף ני) מטומה מדפריך בגמרא לר"ש לה מה טומה ממחה ולחי כרב"י לקי לכל ממחה דלית ליה חזקה ולה ומצי שתי טומה דלית ליה רגלים לדבר מתמע דלרבנן דתמרי ברב"י ממחה לחי שפיר ומטה דתמרי לרישוחה לה הוקך לקי לתמת לחיטו לר"ש ול"ל דלה יליפינן מטומה לממחה למפרע ולכך בתומחה תמצא לעת מוקמינן לה לחזקה ולר"ש בתמת לעת דקל מפי מתער ממחה כתפרישים לחמי תחמירו בו לממחה לקי ברב"י וכבל שלי טומחה לחמיר בר"ש שפקי טהור כדתוכח בשמעתין דקתמר והלל כי קתמר לוקי מלקת לחזקה כגון שפק עם שפק לה נגע לבל בתמע"ג כו' ולה לתמיר לוקי מלקת לחזקה לקי ברב"י ממחה לחי שפיר ומטה דתמרי ברב"י ממחה לחי שפיר ומטה דתמרי לרישוחה לה הוקך לקי לתמת לחיטו לר"ש ול"ל דלה יליפינן מטומה לממחה למפרע ולכך בתומחה תמצא לעת מוקמינן לה לחזקה ולר"ש בתמת לעת דקל מפי מתער ממחה כתפרישים לחמי תחמירו בו לממח